

Zvaigždė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S T J S .

Nr. 8

BROOKLYN, N. Y., 29 D. KOVO (MARCH) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND-CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas I

Tolerancija ir Paguodone.

Senovėj žmonės vartodavo žodį *tolerancija* prasmėje kantrybės. „Diogenė“ — yra pasakytas: — „išėjo vieną szaltą rytą ant turgavietės (rinkos) ir drebėdamas rodė savo toleranciją.“ Laidui bėgant to žodžio prasmė visiszkai persikeitė ir szįdiens tolerancija reiskia apkentimą.

Kada mes toleruojam kokį nors darbą, tai tas reiskia, kad mes tą darbą nepagiriam, ar tai dėlto, kad bijomės nuo jo kokių dar blogesnių pasekmių.

Tolerancija arba apkentimas, kaip matome, yra daugias proto, nė kaip szirdies dorybė. Nors apkentimas szįdiens yra pritaikomas ir prie žmogaus pasielgimo, darbo, bet tankiausiai ir teisingiausiai yra pritaikomas prie žmogaus persitikrinimų. Pirmesnius laikuose kas turėdavo persitikrinimą, kurs skyrėsi nuo visuomenės persitikrinimo, turėdavo iszkentėti persekiojimus, kalėjimą, o ne sykį smertį. Tolyzėngystė ir civilizacija pertikrino žmoniją, kad toks pasielgimas yra kvailas, ir szįdiens mes apkenciam tukstanczius tokių pertikrinimų, kurių pats neturim ir pagaliaus nepagiriame.

Niekas neužgins, kad apkentime mūsų artymo persitikrinimų yra didelis žingsnis prieszakins, vienok takai ant to dirvono vis dar nėra atsakančiai praminti. Jau pats žodis tolerancija arba apkentimas turi savij vyriausybės, puiybės zenklus. Mes apkenciam kitų persitikrinimus, daleidžiam kitiems mąstyti (mislyti), kaip jie nori, mes atvirai

nesiprieszinam, nepaniekinam jų persitikrinimų, bet ar mes jų persitikrinimus guodojam teip, kaip reikalaujam, kad kiti guodotų mūsų persitikrinimus? Ar nėra tame apkentime paniekimo, nusiszyposjimo su paniekiniu? Jei teip yra (o teip yra isztiesy), tai mes turime prisipažinti, jei norim buti sąžiniszi, kad mes isztiesy nesuteikėm savo artymams tos liuosybės, prie kurios jie turi tiesą teip lygiai, kaip ir mes pats.

Ir tas tiesa, kad ne visi persitikrinimai verti vienokios paguodones. Vieni yra paremti ant proto, kiti-gi yra tik vaisius tuszczios svajones, papratimo arba tiesiok fanatizmo. Vėl — vieni persitikrinimai gali buti igyti per ilgą tyrinėjimą įjeszkant teisybės, kiti gali buti prisisavinti nuo kitų be mažiausio įsigilimo į juos. Vieni gali buti daroditi per datyrimą ir laiką, kiti-gi gali buti tuomlaikinės teorijos, neiszlaikanccios nė datyrimo, nė laiko kritikos. Ant galo nė vienas žmogus neturi tiek nė pajėgų, nė laiko, kad pažinti ir isztirti visus persitikrinimus, užtat turi savo sanukėšų persitikrinimus guodoti ir geresnius isz jų priimti ir pagal juos surėdyti savo gyvenimą.

Reikalai paguodoti svetimus persitikrinimus isztekia isz mūsų aprubežiuotos pažinties. Net ir didžiausias galvozczius (genijus) negali pramatyti, atrasti, suprasti ir kitiems iszguldyti visą teisybę, visas gamtos paslaptis, isz kitos-gi pusės kiekvienas žmogus, didesniams ar mažesniams laipsnių, atidengia, atranda teisybę ar paslaptį, kurių žmonija iki jo laikų neturėjo. Ir juo labjau įsigi-

lįsim mes į kokį nors mokslą, juo daugiaus sutiksim nesuprantamų dalykų, ir juo labjau troszkszim iszsimokint, juo daugiaus rasime priezasczių nusizeminti.

Žmogaus gyvenimas pilnas paslaptių, pilnas apsiereiszkimų, kurių mes nė galim suprasti, isz-iszkinti nė sau, nė kitiems; pilna klausimų, ant kurių negali atsakyti, pilna problemų, kurių negali iszriszti. Nuo mažiausio žolelės diegelio iki saulės, mėnulio ir zvaigždžių gamta kviecia mus į darbą, kad mes ją pažintume. Nuo naujai užgimusio kudičio atsidasumo iki vyskupo Valancciaus smegenų žmonija suteikia mums platų lauką isztyrinėjimams apie jos amžį meilę, viltį, baimę, nuliudimą, linksmybes, gimimą ir smertį. Kada mes prisistebim į trumpumą amžio ilgiausiai ant žemės gyvenusių žmonių, kada matom labai aprubežiuotą pagaliaus didžiausio proto pajėgos, kada atsimenam prilankias mokslui aplienkybes, kuriose labai mažai žmonių genu ant to svieto, tada tas viskas turi padaryti mus labai nužemintais kas link mūsų paczių mokslo ir neatbutinai turim turėti paguodone dėl kitų persitikrinimų.

Jurinkas.

PASARGA!

„ZVAIGZDES“ spaustuvė yra atidaryta sziomis valandomis.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-ai vakare.

SEDELIOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

Jubilejinis išleidimas (1801-1901).

PASAKOJIMAS ANTANO TRETNINKO.

VYSKUPŲ MOTIEJAUS V. LANCZIAUS.

(Tęsa).

Didei senoje gadynėje, Žemaičiai, mūsų pranokėjai, buvo pagonimis. Neturėjo svietiško karaliaus, valdė jais augščiausias pagonių kunigas, vadinamas Kurėjų — Kurėjas, kurį kiti raštūninkai vadina Krive—Kriveičiu, nieko nuo žmonių nereikalaudamas. Gyveno mieste Rusneje. Miestelis tas tebyra ligšioliai Prusuose pas santeklį upės Nemuno su jure. Po vald. ia Kurėjų—Kurėjo buvo: Prusai, Žemaičiai, Lietuviai, Kuršininkai, Užlauguviečiai ir Žemgaliečiai su šios dienos Vidziamė. Maskoliai į galiaus jo priklausė. Visos tos sryties žmonės nedirbo sau bažnyčių, bet meldėsi ant augštų kalnų, kuriuos gėbejo išpilti; todėl ir ligšioliai toki kalnai vadinasi pilėmis arba pileėmis.

Ant tų pilių pagonių kunigai kurstė be pertrukio ugnį su ar uolo medžiais; žmonės truputį žemiaus stovėdami meldėsi savetškiai. Ant galo kunigai sakė stovintiems pamokslus. Tas pilies užėmė Žemaičiai gynėsi nuo neprietelių. Taisė paprastai pas vandenį, idant turėtų ką gerti.

Ligšioliai Lietuvoje tebyra šios pilės:

1) Pačiame pujuryje supilta ant lapo didžios kunigaikštienės Dyrutos, moterės didžio kunigaikščio Keistučio, o didžio kunigaikščio Vytauto motinos, kuri gimė ir augo netoli nuo Palangos miestelio.

2) Bliudkalnis, arba pilė esanti Darbėnų parapijoje, ties upeliu Tinča, netoli nuo Senkų sodos.

3) Plynios kalnas, arba pilė esanti Žarėnų parapijoje, ties upe Mine, kurios jau pusę vanduo išardė.

4) Pilelė Salantų parapijoje, ties upe Salanta, netoli nuo Parzdų sodos. Po šonais tos pilės yra versmė.

5) Aukakalnis, arba pilė, ant kurios senovėje pagonys Žemaičiai degino aukas, tai yra apieras. Supilta yra ties upeliu Varline vadinamu.

6) Pilė Skuodo parapijoje, ties upe Bortava, pas sodą vadinamą Putkale.

7) Pilė Telšių parapijoje, ties dvarėliu p. Goskio, vadinamu Džiuginčiai.

8) Medziogalis, augščiausias Žemaičių kalnas, Kaltinėnų parapijoje. Po kalnu yra šaltiniai, iš kurių gauna prad. ių upelis Akmina.

9) Pilė, teipogi Kaltinėnų parapijoje, ties upe Akmina, pas sodą Meiriu vadinamr.

10) Girgžduta, didelė Pilė Pavandenės parapijoje. Iš šaltinių, po kalnu esančių, gauna prad. ių upelis Kražančius.

11) Moteraitis, teipogi Pavandenės parapijoje, ties ačerėliu, iš kurio gauna prad. ių upė Venta.

12) Šatrija, garsingas kalnas Luokės parapijoje.

13) Pilė, Kraičių parapijoje, netoli nuo sodos Kartiškių.

14) Pilelė, Nemakščių parapijoje, ties upeliu Balčiu, arti sodos vadinamos Pabalčiais. Pilė jau ariama, todėl prašaiš ilgainu.

15) Pilkalnis, Nemakščių parapijoje, ties upe Šėuva, pas dvarėlį vadinamą Viduklė.

16) Pilė, Varnių parakvijoje, ties azeru Lukštu, netoli nuo Gelkyčių sodos.

17) Pilė, tarp Plungės ir Berzono, ties upe Bebrunga, netoli nuo sodos vadinamos Elžupe.

18) Galdinga, pilė ties upe Bebrunga, Plungės parapijoje, netoli nuo sodos vadinamos Pruscliais.

19) Pilė, Plungėje ties kapais, pas upe Bebrungą. Kalną tą jau arią žmonės.

20) Pilė, Kalvarijos miestelyje, šiandien vadinamu kalnu švento Jono.

21) Tverų kalnas, ties keliu vedančiu iš Tverų į Varnius. Kalnas arba pilė. apaugusi jau su medžiais, užlaikė daugeli kapčių, rodančių, jogei čia buvo karės.

22) Pilės kalnas, dešinioje pusėje upės Ventos pas patį miestelį Papilės; kalnas tas vos nevisai jau yra išardytas per vandenį; po juom gali kožnas surinkti kiek tinkama varlekaušų ir jurės straigių, nors tas miestelis yra atščiau nuo jurės per dvidešimtį mylių.

23) Pilės kalnas, kairioje pusėje upės Ventos, šiandien apverstas į kapus Papilės parapijos, nes yra pas tą miestelį.

24) Saldus kalnas, netoli nuo miesto Šiauliu, ant kurio gyvena daugel kirminų.

25) Pilkalnis, ties upeliu Erdzvilkiu, pas Erdzvilko miestelį.

26) Pilė, Kartuvėnų miestelyje, ant kurios pirma buvo katalikų bažnytelė pastatyta; šiandien apversta į kapus.

27) Pilė pas kapus Jurbarko parapijos.

28) Pilė, Kvedainės parapijoje, kairėje pusėje upės Juros; ant to kalno ligšioliai žmonės randa didžius žiedus, į kuriuos gali tris pirštus įkišti, todėl ir vačira milžinų žiedais.

29) Pilė, netoli nuo Baisogalos miestelio, ant pelkės išpilta, vadinasi dar seniausiais kapais.

30) Onkaimis, ties ape Dubysa, Betygalos parapijoje. Pilė tankiai minavojama senų dienų raštuose.

31) Gedimino kalnas, Veliuonos miestelyje, supiltas buk ant kapo Didžio Kunigaikščio Gedimino.

32) Upitospilė, išpilta baloje.

33) Pilė, Kormilavo parapijoje, ties upe Vilija, pas sodžių Klebaniškį, iš dešinės pusės Vilijos.

34) Pilės kalnas, apverstas į kapines Kupiškės parapijos, nes yra arti miestelio Kupiškės.

35) Pilės kalnas, arti miestelio Lietuvos, Papiliiu vadinamo.

36) Aukmeris — pilė miestelyje šiandien vadinama me Vilkmėrgis, vos ne suvisu sugriuvusi. Ilgainiu nebtėks jos.

37) Pilės kalnas, netoli nuo miestelio Šėtų, ties sodu Staige vadinamu. Ant to kalno yra vanduo.

38) Pilės kalnas, Užpolio parapijoje, pas ulyčią vadinamą Šeimyniškiams.

39) Pilekalnis, Sudeikių parapijoje, ties ulyčia Rukle. Ligšioliai žmonės tebeprasakoja ant to kalno senovėje apieras dešinę.

40) Pilekalnis, Sudeikių parapijoje, pas ulyčią Nalėnai.

41) Pilė, ties Veteikių ulyčia, netoli nuo bažnyčios Pakalnės.

42) Utėnų pilė, supilta Didžiam kunigaikščiu Utenūi liepiant.

43) Braclavo pilė, tarp dviejų azerų, supilta per vokiečius ir maskolius karėje sugautus.

44) Kernavo pilė, ties upe Neriu ir Vilija. Senovėje sostapylė didžio Lietuvos kunigaikščio.

45) Vilniaus pilė, Vilniuje, paskiaus sostapylė (Toliaus bus.)

Nespaudintos kn. A. Burbos daineles.

Parasze Jr. Jonas.

Pirmutiniai mūsų rasztininkų veikalai, nors kartais turėti menką literatizšką vertę, bet su laiku jie turės, o ir dabar jau turi, vertę istorizšką. Privalome anuos rinkti ir saugoti nuo pragaiszties.

Sztai pas p. Jankų, Prusuose, atradau isz keturių puslapių susidedanti rankrasztelį, pieszta ranka kn. A. Burbos į rēdistę Auszros 17 d. liepos 1884 metuos*, kuriame telpa keturios dainelės; isz anų tik vieną „Gromata p. J... B...“ perbraukta rankrasztije mėlynu alavėliu, yra tilpusi Auszroje 1885 m. ant puslapio 345. Kitos trys dainelės neperbrauktos, 1 et ant virszaus rankraszcio raudonu alavėliu paženklinta: „atlikta“ ir rankrasztis numestas.

Laiszkas į rēdystę skamba taip: „Mielas Rēdikai! Sztai atsiunczu Tamstai rankraszczus lietuviszkus kunjgo Antano Bortkevicziaus, klebono Szakinos, del pasinaudoimo kokeme norint reikale. Turiu Tamstai priminti, kad p. Bortk. szitas eileles daleidziu spadinti ar Auszroje, ar kitur kur. Kartu ir savo daineles prikerpu. (pasiraszta) Lietuvos Pailius.“

Kur yra dingę eilės kn. Bortkevicziaus, nežinau. Rankrasztelije telpa tik eilės, po kuriomis yra pasiraszęs „Pailius,“ t. y. kn. Burbos.

Sztai anos trys, ant kiek žinau, niekur nespaudintos kn. A. Burbos, mano pertaisytos daugiur vietų, dainelės.

Tėvas ir vaikas.

raszta kovo mėnesij 1880 metuose.

Plakė tėvas vaiką, kad nenor mokytis. Vaikas, kad neplakty, ryksztę pakavojo. Bet, kad pakavejus, vėl pradėj dārytis, Tėv's, ryksztės noradę, jį žabu korėjo. Czia vaikytis misl'io, ką bepadaryti? Sztai roda, vaikeli: iszmokkie skaityti. Telp tas ir padarė, pats del savo žabo, Ir dabar nebijo nė ryksztės, nė žado.

Pliumpis.

Paraszyta 1876 metuose, pagal Krylovą.

Pliumpio žipono rankovės telp praplyszo. Kad jau nuogos alkunės isz žipono kyzo. „Ką dumoti? misl'ia, galus nukarpysiu, O rankovės adysiu; Ploszczius vis ploszczium tiks. Kas — pane — pon's, tai nė muziks“. Bet žmonės, tai kaip tik pamato, Tuoj pradėd' juokt's, galvom's krato. Ką bedaryti, Reik vėl taisyti.

*) Kn. A. Burbos „Senkaus Jurgije“ Jurgio tėvai gyveno telgpi Pailių kaime.

„Jei ploszcziaus trumpos yr' rankovės, Tai da gena ilgi svernai, Rodos*, rankovėms, skvernus pjovius, Milo pakaks užtektinal.“
Kaip tarė,
Teip padarė:

* Milo skvernų rankovgalius pridurė, O džiaugias*, kad žiponą svelka turi, Ir juom neszoja, kaip neszojės. Bet žmonės da labjau tyeziojas*.

Oj, pliumpi, pliumpi, žipon's — tavo liga! Gerlaus jį mesk visai, o vilkis sermėga.

Baltakė.

Paraszyta Ruggpjuzio mėn. 1883 metuose.

Neramu, ten nemalonu,
Kur girty balsai girdėt;
Smagu, kur isz visų szonų
Pradėd' blaivistę žydet.

Nelaimingas ukininkas,
Su baltake kursai mint';
Toksai menkas katalikas,
Jį netikėliu vadint!

Pragiar' naudą, ką tik turi,
Kad tik galvą apsvaigint;
O paskui, kaip szuva žiuri,
Kur dantis reiks pakabint.

Vargszas tasai gaspadorius,
Kurs degtinę trokszta ryt;
Daigtus ir rubus padorius,
Viską žydui nesz' statyt.

O pas žydą, karczemėlį
Tiek yr' kybszų, tiek velnių,
Kiek laszelių czierkuželį,
Kiek keiksmų nepadorių.

Isz burnos jų kybszai sprusta,
Dvasia pragaru vien smirst';
Vargsze, žmogau, duszia žusta,
Kunas į purvyną virst'.

Nelaimingas tasai bernas,
Kurisai baltakė mauks;
Pasiliks jis peklos tarnas,
Ragaut smalą susilauks.

Nelaiminga toji merga,
Kuri zydo pirkczion lys;
Turės kibszai isz jos verga,
In griekus visokius bris.

Nelaiminga toj bobelė,
Kuri karczemą mylės.
Pragaru taps jos triobelė,
Vaikai duonos neturės.

Žodziu sakant, koznas vienas,
Kursai karczemas lankys,
Verksmingiausias turės dienas,
Purais vargelius skaitys.

Bet kas tikras yr' krikszczionis,
Velnio koplyczias naikins,
O pamatės girtus žmones,
Kiaulėms, žydberniais vadins.
Naikink, Dieve, velnio trunką,
Duok girtybei greit pražut,

Tegul mus blaivistę lanko,
Kad numirus danguj but.

Tu, Perkune, griausk per dienas,
Bent girtuoklius kiek pabausk,
Neužgaukie triobų sienas,
Tik girtybę szalin rausk.

Niektikyste.

isz tikrų atsitikimų.

Surinko Jr. Jonas.

Lietuviai, kurie yra menkai skaitę naudingas knygeles, kartais tiki į visokius burtus, vaidymus, szmeklas, aitvarus, szpukus ir kitokius niekus, kurių pasaulėje suvis nesiranda.

Del pamokinimo czia papasakosiu apie kelis vaidinimo atsitikimus.

Vaidinosi ant kelio.

Tirkszlių parapijoje, Spargenų sodziuje, gyveno žmogelis, vardu Pilypas. Tas kuomet nuėjęs į Tirkszlių baznyczią pasimėlsti, iszklause miszių szventų, papoteriavo, bet po visam, kasžin kaip ten priviliotas kelių girtuoklių susiedų, įsmuko į karczemą ir lig isznaktų gērė.

Apgirtyš, namo pats vienas grįzdamas, sztai mato prie tako bestovinczią juodą baidyklą. Takas buvo auksztas, Pilypas nenušimanė kur pasilenkti, ir įsidrašinęs, pasiryžo praeiti pro szalį. Bet kaip tik artyn priejo, baidyklė capt ir nutvėrė už skverno. Persigandęs Pilypas pradėjo rėkti ir verztis isz szmeklos nagų. Kaip tik, kaip tik iszspruko. Vien skvernas žipono, atplyszęs, pasiliko baidyklės rankose.

Parėjo Pilypas namo. Papasakojo namiszkiam, kas su juomi atsitiko, ir perimtas baimės, nuėjo gulti. Naktije vienok isz iszgāsties prisimetė priepuolis ir Pilypas sunkiai susirgo.

Ant rytojaus namiszkiai, iszklause, kurioje vietoje Pilypas su baidykle grumėsi, nuėjo pažiūrėti. Prie pat tako atrado be stovinti szakotą stuobrį. Ant vienos szakos pamatė bekybantį skverną Pilypo žipono.

Mat, nebuta tai baidyklės, tik stuobrio, už kurio szakos beplesnodamas vėjas užkliudė puszgirczio Pilypo žiponą.

Vaidinosi apygardėj.

Viduklės apygardėje, Žemaitijoj, seniaus buvo didis puszynas, tas vaidinosi kapais. Tuose tai kapuose vieną kart kasžin kas palaidojo pakaroklij. Aplinkiniai žmonės, dagirdę apie tai, paleido

paskalā, kad pakaroklio duszia naktimis vaidinasi ir gāsdina žmones. Isztiesy, ne vienam toj apielinkēj ji pasirodē: juoda, bjauri ir gaurota, it meszka, su jauccio ragais, su gelezies nagais ir placzioms akimis. Tai szia, tai ten, buvo girdēti, naktimis iszējusi isz kapu, uzpuldavo ji ant persigandusiy žmoneliu, mergonis nutraukdavo nuo galvy brangias szilkinas arba vilnonēs skepetas, atimdavo pundus, vyrāms nuvilkdavo sermēgas, iszkraustydavo kisenius, atimdavo pinigus.

Ale atsirado Viduklėje vienas jaunas, iszmingingas vaikas, kuris netikējo j jokius szmēklas ir vaidinimus. Jis numanē, kas tai galētū buti ir pasiryzo aplinkinius gyventojus nuo piktos dvasio iszgelbēti. Vienā naktj apsirengēs, paēmē su savim gerā jnagi, ir leidosi eiti vieszkeliu, kurs veda nuo Viduklēs j Raseinius. Tycziomis pataikē eiti pro pat kapus. Vos prisiartino prie puszyno, kaip sztai mato iszlenda isz grabēs raguota baisybē ir barszkindama geležiniais nagais, ragus atstacziusi, artinasi stacziai prie jojo.

Vaikinas, nenusigāsdamas, kaip kirs per ragus sykj, ir antrā sykj; subliovē baisybē, sustenējo ir parkrito j grabē, szalē kelio. Parmuszēs baidyklā, vaikas pasiszaukē savo draugus, kurie buvo kiek toliaus pasislēpē. Suējē dabar visi geidē su piktaija dvasia, begulinczia, pasitāsyti, bet toj praszneko balsu žmogaus ir pradējo vyrukū prasztyti, kad nemuszty.

Tie, teisybē, nemuszē, tik parvedē j miesteli, davē pasodinti bjaurybē j kalėjimā. Pasirodē, kad tai buvo Trikiszių Andrius, visiems aplinkiniams gyventojams pažįstamas piktadējas, kurs pasinaudojēs isz žmonių lengvatikystēs, bukliu budu buvo prasimanēs juos plēszi ir vogti, apsvilkēs j jauccio skurā.

Szitā apraszymā man prisiuntē vienas doras žemaitis, praneszdamas, kas pas juosius tikosi. Bet kaip gazietose galima skaityti ir nuo žmonių patirti, panēszus jaucciai yra rodēsi Suvalkū gubernėje, Vilniaus gubernėje, ir guduose, o juo kur žmonēs yra tamsešni, juo lengviaus tokiems piktadējams pasiseka.

Vaidinosi namuose.

Ties Prienais, Suvalkū Lietuvoje, gyveno naszlē su keletu vaikuczių gāspadorystėje. Szalē buvo ukē tulo vokieccio, teip kad laukas su laukū susiējo. Vokietys užsimanē nuo naszlēs ukē

nupirkti: „nori, sako, nenori, turi man savo gāspadorystē parduoti.“ O kad naszlē nepardavē, nē isz szia, nē isz ten naszlēs namuose pradējo vaidintis.

Gulējo moteriszkē su vaikucziais grincioje. Vienā naktj, vaikuczius su migdžiusi, pati pradējo migdytis, kaip sztai girdi, ant augszto kas ten krebždena ir bilda. Pamislino, kad žiurkēs, ale klauso, lyg ir ožys po augszta bēgioja ir bliauja, paskui lyg bulius baubia, paskui lyg drigantis žvengia. Iszbudino vaikelius ir tie tą pat girdi, nusigando ir verkia. Tā naktj szeip bei teip perleidus, sekanczia vėl tas pat atsikartoja. Ir treczia ir ketvirtā, kas nakt vaidinasi. Prisiprasžē visus namiszkius grincioje gulēti, ir tas nieko negelbsti, vaidyklē da greicziaus bēgioja, trepsi, bild, barszka, trankosi ir rēkia, cypia visokiais balsais.

Rasi vyro nabasznniko duszelei kas nepatiko, gal pagelbos reikalauja, pamislino moteriszkē, užpirko už jo duszia miszias, pasimeldē, bet nē maldos nepagelbejo, juo toliaus, juo vis arsziaus ant augszto beldžiasi.

Negerai, dumojo naszlē, neiszgyvėsiu, reikia kiba vokiecziui namus parduoti.

O vokietys to tik ir laukia.

Bet sztai vienā vakarā atėj pas naszlē tulas kaimo vyrukas ir sako: „gāspadin, duosi man kartj rūgių, tai asz tau szpukā gyvā pagausiu.“

— „Kur nedu: cziau, gausi ir du ir tris karczius, tik pagaukkie!“

Vyrukas pasikvietē j pagelbā da kelis kaimo vaikus ir, niekam nezinant, paslēpē juos grincioje.

Vidurnaktj, kada vaidyklē pradējo belstis, vaikinai tie, kartu su įsidrāšusiais jau kiek namiszkais, apstojo grinczia isz visų pusių, o dviese ar tryse, paēmē liktarnas, drāšiai lipo ant augszto. Bet kaip tik pradējo lipti, iszgirdo, bumt kas zin kas nuo užlaido ant žemēs ir rēkia: Ar je, ar je!..

Iszbėgo greitai laukan, žiuri, susiedas vokietys. Matydamas, kad lūs blogā, szoko jis nuo užlaido žemēn ir norėjo pabėgti, ale isz baimēs, besiskubindamas, neatsargiai leisdamasis, iszsisuko koją.

Pagautas vokietys prie visko prisi pažino ir prasžē, kad jam dovanoty, bent kad nemuszty. Vyrukai buvo iszmingingi, muszt, teisybē, nemuszē, ale uždarē ant nakties kiaulinczių, o ant

rytojaus įsodinę j vėzimą, nuvezē j miesteli ir atidavē j rankas teisdarystēs. Vokietys už tai sunkiai atpakutavojo, o naszlēs namuose daugiaus niekas nuo to laiko nesivaidino.

Vaidinosi bažnycioje.

Trakū bažnycioje, mieste, kasžin kas pradējo vaidintis, baladotis, vartyti liktorius ir laužinti žvakes. Iszgirdē apie tai žmonēs, apskelbē nebutus daigtus. Pradējo plepėti, kad požemiuose esās palaidotas bedievis ar pagonis. Tas kas nakt atsikēliās, incinās j bažnyccia ir darās piktadējstē.

Rupinantēs vietiniams kunigams, atsirado parapijoj du vaikinai, kurie apsiēmē eit bažnyccia sergėti. Paēmē juodu su savim ginklus, jėjo j bažnyccia, atsisēdo ant suololio nepertoli nuo duriy ir laukia, o duris paliko praviras, kad, kokioj, galētū iszsprukti.

Geroms iszvakarēms atėjus, žiuri, per didēją lubų skylē įlekia dvi pelēdos, nusileidusios nutupia ant didžiojo altoriaus ir pradeda lesti taukus, esanczius lempukēs.

Vaikinai paszoko, persigandusios pelēdos beplesdendamos sparnais iszvertē kelis liktorius ant altoriaus ir norėjo atgal per skylē pasprukti, bet vaikinai jas nuo ten nubaidē, o paskui užkimszē lubų skylē, abi pelēdas sugavo gyvas. Nuo to laiko bažnyccioje buvo vėl tyka.

Teip visoki vaidinimaisi ir szpukavimai yra nekeno, tiktai paczių žmonių iszmislinti: kartais szmēklos kliusios musų paczių baimingame protavime, kartais mums mažai suprantami apsi-reiszkimai prigimtije, o tankiansiai nedorū žmonių piktadarystēs,

Nē numirėlių, nē piktų dvasiy, nē szpukų nereikia bijotis, nes tie niekuomet pasaulėj niekam nepasirodo ir žmo-uēms nieko blogo nepadaro. Labjausiai viso ko reikia sergētis piktų ir nedorū žmonių, nes tie mums daugiausiai doro pikto.

Uzsiraszyk

„ZVAIGZDE.“

Atsisauskimas į visus Amerikos lietuvius.

Labai didžią savo duosnumu padarė visiems Amerikos lietuviams paveizdą Shenandoah'rio lietuviai, kur tapo kun. A. Miluko ir K. Radzeviciaus kolektorių iki sziam laikui surinktos vyskupo Motiejaus Valancziaus knygu išleidimui jau gana gausios aukos, beje per 450 dol. priskaitant prie to 50 dol., kuriuos paaukavo Shenandoah'rio Mainierių Unija. Teipos-gi labai gerą duoda visiems Amerikos lietuviams paveizdą savo didžiu rupestingumu ir darbsztumu kun. Antanas Milukas, Jubilėjinio vysk. M. Valancziaus Komiteto sekretorius, kuris tam tikslui dirba visomis savo pajiegomis. Tie pinigai Shenandoah'rio kolektorių (o ypacz kun. Miluko), tapo daugiausiai surinkti dar tik nuo anglų ir lietuviszkų biznierių, o teipos gi ir nuo nekurių geros valios lietuvių. Negana to, kun. A. Milukas lankosi ir ant draugyszių susirinkimų (mitingų) ir kiek išgalėdamas kalbina jas pritari sziam nepaprastam užmanyimui paaukaunant norint po kelis dolerius. Per jo tai rupestingumą abi Shenandoah'rio Mainierių Unijos szakos paaukavo 50 dol., o teipat jau ir nekuriuos draugystės aukavo. Pirmiausiai paaukavo sz. Pranciszkaus Blaivystės Draugystė 5 dol., o Dr. szv. Povylo Citiz. ir szv. Vicento prižadėjo ant czvartinio mitingo teipos-gi kiek paaukauti. Nuo szio laiko tapo iszrinkti kiti kolektorai, kurie kolektavos po visus anglikus ir lietuviuos darbininkus, pas kuriuos dar nebuvo kolektavota. Butų labai malon daisytu, kad ir kituose miestuose lietuviai sektų Shenandoah'rio pėdomis ir niekame jam nenorėtų apsilieisti. Kasoje jau yra 650 dol.)*

Aukaukime, lietuviai, kiek tik kuris išgalėdamas. Jei koznas paaukausime po \$5.00, o kad jau nors ir po \$1.00, tai dėlto nebusime nuvargę ir uenuvargsi ir visai mažai mums bus žymu. Kiti sako, jog szeip žmogui labai yra ikvaliai paaukauti nors 1 dol. nes, sako, kodėl toki dideli biznieriai aukauna tik po 5 daugiausiai dolerius? Bet atsiminkite, broliai, jog ne turtingumas aukauna, tik duosnumas ir szios aukos bus vadintos ne kuomi kitu, kėip Amerikos lietuvių

*) Kaip garbus skatytojai mato isz kasleriaus pakviltavonės kitoj vietoj tilpusios, kasoj yra \$750.10. Girdėjome, jog kaslerius p. V. Stagaras padidino kauciją iki \$5009.00. Red.

— darbinjų aukomis. Asz pats teiposgi neesu jokiū biznieriū, nei didžturcziu, tik lietuviū ir vargdieniū žmogumi, kaip visi darbininkai lietuviai, tai, man ding, kuomet nei vienas negalėtų man užmesti, jog jis yra labai neturtinas ir tiek negalės paaukauti. Taigi dar kartą tą pat atkartoju, jog ne turtingumas aukauna, tik musų duosnumas. Jei, duokim sau, kiekvienas lietuvis žinotų apie mano turtingumą ir, kiek kartų jis yra turtingesnis, tai kad jau ir ne po \$5.00, kaip asz paaukavau, bet nors po vieną dolerį tiek kartų paaukautų, tai neviens galėtume isz džiaugsmo ne kartą sakyti, jog ką tai stovėtų (giliuotų) mums atspaudinti, kad tasai malonus musų vyskupas butų ir penkis kart po tiek dar knygu paraszės. Atsiminkime visi ir tai, jog apart apturėjimo už tai nuo Dievo gausių mylistų, mės, Amerikos lietuviai, apturėsime ir nuo žmonių didę paguodonę. Tuomi pasirodome, jog mės esame lietuviai, mylinciais sava brangią tėvynę Lietuvą ir savo brolius, sunkiai prispaustus ir nuo prieszų persekiojamus. Ir, dar apart to viso, atsiminkime ir tai, jog niekas kitas už tai neapturės garbės, tik mės ir ne kas kitas turės isz to naudą, tik mės visi, Amerikos lietuviai, tuomi pasidarysime sau kuonuodidžiausią naudą ir nuo visų paguodonę. Tas mums atnez daug didesnius ir gausesnius vaisius, nei kaip kada lietuviai kokius turėjo ir, matant sziądieninį lietuvių padėjimą, galime dar prikergti, jog, ir kada nors kokius turės nebus didesniais, jei tik lietuviai, bus dėl savo prispaustos tautos bei tėvynės milaszirdingais ir szelps ją savo aukomis sziai didžiausiai atsitikus pragai.

Skaistutis.

SZIE BIZNIERIAI IR GEROS VALIOS ŽMONES PAAUKAVO VYSKUPU VALANCZIAUS RASZTU ISZLEIDIMUI.

(Tąsa isz N. 7 „Žvaigždes.“)

M. Minkus	\$1.00
P. Faltinaitis	„1.00
A. Laimutis	„1.00
S. Kiewlak	„1.00
S. Block	„2.00
A. H. Swalm	„1.00
P. J. Monaghan	„2.00

J. Krizanauckas	„1.00
M. Makarievicz	„1.00
Dr. Philips	„1.00
J. Brazinskas	„2.00
Dr. Bordner	„5.00
P. W. Honck	„5.00
M. Lazaunykas	„5.00
Kaz. Magalenga	„3.00
Juras Ancereviczius	„5.00
P. J. Ferguson	„10.00
F. Rynkiewicz	„5.00
Jos. Mandour	„5.00
Geo. Wretig	„5.00
Kazys Sabas	„5.00
Mieliauckai	„5.00
J. Grabliauckas	„5.00
Dr. Hamillon	„5.00
A. J. Žukaitis	„5.00
V. Sznneideris	„5.00
J. Scheider	„2.00
Dr. Boberts	„1.00
V. Macijauckas	„2.00

Kolektorai:

Kun. A. Milukas ir
Kazys Radzeviczius.

Kasleriaus atskaita.

Aukos ant vyskupo Valancziaus Jubilėjinio rasztų iszleidimo.

Kun. A. Milukas ir p. K. Radzeviczius surinko Shenandoah'rij ir man pridavė 18 Kovo..... \$87.00

Kun. A. Kaminskas, New Philadelphia..... \$10.00

A. Daniseviczius, Mahanoy City, Pa.,..... \$10.00

Kun. A. Milukas ir p. A. Daniseviczius sukolektavojo Mahanoyjui ir man pridavė 20 Kovo \$57.00

pp. V. Luckus ir M. Lisauckas surinko Shenandoah'rij ir man pridavė 25 Kovo..... \$12.50

Iszviso..... \$176.50

Pirmiaus buvo \$582.60

Iszviso izde..... \$759.10

V. J. Stagaras,
Izdininkas.

Pataisymas.

Pereitam „Žvaigždes“ numerij iszskverbė klaida pakviltavonėje aukų, surinktu Shenandoah'rij kun. A. Miluko ir p. K. Radzeviczius ant vyskupo M. Valancziaus rasztų iszleidimo. Butent— pagarsinta, kad „Columbia Brewing Co.“ ir „Home Brewing Co.“ davė po \$5, tuom tarpu abudu bravorai paaukavo po \$10.00.

Vietines Žinios.

Kada gi jau naujojo tarpu Brooklyn-o ir New Yorko tylo, prie vandenio išz abiejų pusių dalys pabaigtos, jau pradėjo griauti namus prie South Fifth str. idant galima būtų toliaus tytlui pamatą vesti. Norint laikraszciai vienok garsina, buk senojo tylo statytojai užprotestavojo, jogei prie naujo tylo silpni stulpai ir nedalaikysę, kada tyltą pradės važinėti. Bus paskirta specialiszka tam dalykui komisija, idant isztirtų ant kiek tas skundas yra teisingas.

Po kelių dienų lietaus, prasidėjo gražios dienos, tik su vėju. Darbai eina labai nelygiai. Kada vieni džiaugiasi, kad gerai uždirba, kiti vaikszcioja niekur darbo neradami.

Isz Lietuvos.

Pereitą mėnesį numirė kun. pralotas Elizeusas Strimaviczius, Slomikų, Naumieszcio pavieto, klebonas. Velionis paėjo isz Keksztų kaimo, Griszkabudžio parapijos. Per ilgą laiką buvo profesorium ir vice-Regensu Seinų Seminarijos. Kaip perdetinis buvo gana asztrus, bet visi klerikai jį mylėjo, nes jis kiekvieną reikale gelbėjo. Atsitikdavo, jog kuriam klerikui pritrūkdavo pinigų ant kokio svarbaus reikalo, — cidavo tada pas Elizeusą, kaip jį klerikai paprastai vadino, o niekadose be paszalpos neliko. Kada klerikas, nuo tėvų ar giminių apturėjęs pinigų, nesz jam ataduoti, paprastai liepdavo nusipirkti kokią sau reikalingą dailktą ir užlaikyti jį sau ant atminties, bet pinigų atgalos nepriimdavo. Silpna jo sveikata suvis susimazino, ir ta priezstas privertė jį aplcisti Seminariją ir apimti parapiją, bet ir czionai sveikatos neatgijo, ir pereitą mėnesį szio svieto vargus užbaigė. Tapo su labai didele iszkilme palaidotas Pelenu dienoje.

Te Vieszpats jo ant szio svieto kentėjimus permaino į amžiną linksmybę. E. B.

Naujos knygos.

„Dirva“, No. 1, knygos 17 ir 18, metai IV. V a s a r i s (February), 1901 m. Pirmas szių metų „Dirvos“ numeris — storoka knyga — yra isz dviejų dalių: „Kun. A. Burbos prozaiszki raszta, tomas II“ ir „Katalikų Bažnyczia ir Moksas“.

Antram tome kun. A. Burbos prozaiszkų raszty tilpo sekanczios dailios ir užimanczios apysakutės: Lyginai kaip ir pavelyta, Kuczios naktis, Kareivio duk-

tė, Dzukelio sapnas, Bedievio dangus, Senutis, Sugyvenimo vilnyse.

Antra „Dirvos“ dalis — „Katalikų Bažnyczia ir Moksas“ yra prof. A. J. Zahmo kalba, lietuviszškai kun. A. Miluko iszguldyta, aiszkliai parodanti, kad Katalikų Bažnyczia niekame nesipriesizina tikram mokslui.

Reikia pasakyti, kad abi tos dalys yra atspaustos ir į atskyrias knygutes, teip kad ir kun. Burbos raszty II tomą ir „Bažnyczia ir Moksą“ galima gauti atskyrium. Mes nuo savęs turim pasakyti, kad tos abidvi knygutes vertos perskaitymo, o apie vertę „Katalikų Bažnyczios ir Mokslo“ liudija tas, kad jį trumpam laike susilaukė antro iszleidimo, nes szis yra jau antras iszleidimas.

Žynys.

Kada asz dar buvau mažas, senucziai man pasakojo apie koki ten žynį, bet, nors ir buvo gražu paklausti, tik visko negalėjau suprasti, kas ir kaip tik, nė žinojau, kas tai yra žynis. Iszkart pamislįjau, jog tai turėjo būti kokis miszkinis žveris, gyvulus ar pauksztis. Niekadose neatėjo ant mislies, jogei tai buvo žmogus kaip ir visi kiti žmonės. Rą tada girdeėjau, dar ir iki sziai dienai viską aiszkliai pamenu. Teip pasakojo:

Teisingai negaliu pasakyti, kiek jau galėjo praeiti metų, bet, pagal numanymą, gal bus jau kokia duagias ar mažiaus netoli 40 metų, kaip Kaune vienoje dirbtuvėje karts nuo karto kaszin kur vis pražudavo tai szis, tai tas, beje, koks norint reikalingas įrankis ar koki iszdarbiai ir nei jokis stengimasi surasti blėddarį (vagį) negalėjo pagelbėti. O tai delto, jog vagis bupo vienas isz savų. žinąs ir gerai pažįstąs dirbtuvę, į kurią kokis paszalinis vagis būtų niekaip negalėjęs įsigauti. Dirbtuvės užveizda negaledamas pats duoti tam rodą, pagarsino, jog jeigu kas suras ir suims aną seną gudrą vagilių, apturės didį už tą savo darbą atlyginimą. Po to neužilgo atsirado žmogus, ketinąs surasti vagilių, kuris persistatęs, buk esąs didžiu žyniu ir viską galinciznu padaryti žmogumi.

Temstant, musų žynys atėjo į dirbtuvę, kur buvo visi dirbtuvės darbininkai ir kartu su savimi atsineszė juodą didelį gaidį, kurį pasidėjęs kalbėjo: „Szios dirbtuvės užveizda nori susukti žmogų, kuris yra vogęs isz czionais visokius

naudingus įrankius ir iszdarbius. O kad tai padaryti niekas svetimas negali apart savų darbininkų, tai vienas isz jusų turi būti tuo vagim“. Delto asz atsinesziau szį gaidį, kurį žiburius užgesinę turite viens po antram eiti ir tiesiaja ranka jį paglostyti. Kada vagis aną glostys, jisai pasipurtis ir tris kart isz visos gerklės užgiedos. Tokiu budu vagis taps sugautas.“ Tuojaus lempos tapo užgesintos ir viens po antram praeidami glostė aną gaidį. Jau glostymas pasibaigė, bet gaidys nei purtėsi, nei giedojo — kaip tupėjo, teip ir pasiliko betupintis. Tada žynys, negaiszindamas laiko, liepė vėl užziebti lempas ir teip tarė: „nežinia del ko gaidys neužgiedojo; bet greicziausiai delto, kad jo kaltininkas neglostė, nes jis tikrai būtų užgiedojęs anam jį glostant. Nugį dabar paecilui parodykite kožnas savo rankas.“ Kožnas turėjo po tiesiają ranką iszsuodintą. Sztai pas vieną pamatė žynys turint abi rankas czystas. Tuojaus liepė aną suimti ir teip kalbėjo: „Visų po tiesiają ranką yra iszsuodytą, o kodėl tavo abi czysti? Tas tave iszduoda, jogei esi tuo vagim, nes neglostėi galdžio bijodamasi, kad ans tau glostant neužgiedotų. Kad jį butum glostęs, būtų buvusi ir tavo tiesėji ranka suodina, kaip ir visų kitų, kurie glostė.“

Tasai gaidys buvo toks, kaip ir visgi gaidžiai, tik jis buvo isztrintas suodžiais, idant būtų potam galima matyti, kuris aną glostė, o kuris ne. Ir tokiu budu jis daėjo aną vagilių.

S k a i s t u t i s

Pasakelė.

Gyvatė ir Diele.

Gyvatė skundėsi dielei: „Kaip asz — sako — esmi nelaiminga ir baisi žmonėms. Visi nuo manęs bėga, o kurie gali, mane musza ir žudo. Su tavimi, dielele, kitaip apsieina. Tavę užlaiko guodoneje, su noru leidžia savę kasti ir duoda tau czilbūtį savo kraują. O kaip nurodo, mudvi su žmonėms vienai apsieiname, ir tu ir asz lygiai žmones kandame.“

— „Teisybė, — atsiliepė ant to diele — abidvi mudvi tą pat darome, ale vienokio darbo siekis nėra vienokis. Asz savo kandimu žmonėms pagelbesziau, o tu darai blėdį. Asz ligonius iszgydau, o tu sveikus padarai ligoniais, o kartais ir numarini. Mano kandimas yra del žmonių vaistu, o tavo kandimas nuodais.“

NIAGAROS VANDENKRITIS.

Sziaurinej dalij Suvienytų Valstijų, ant czio rubežiaus su Kanada, yra didžiausias ant viso svieto vandenkritis Niagara. Dalis to vandenkricio yra Kanados pusėj, kita-gi dalis pri-guli Suvienytom Valstijom.

Niagaros regykla yra labai daili, ir tuk-stancziai žmonių važiuoja prisistebėti į tą „ste-

Niagaros vandenkritis turi 4750 pedų plo-czio. Suvienytų valstijų pusėj vanduo krinta nuo 165 pedų augszcio, o Kanados pusėj puo-lio augsztis biskj mažesnis, nes tik 130 pedų.

Praktiszki amerikiecziai, kurie moka pasi-naudoti isz kiekvieno dalyko, sunaudojo dalį Niagaros krintanczio vandens pajiegos. Niaga-

NIAGAROS VANDENKRITIS.

buklą." Iszstatykit sau, kad isz vieno ežero, vadinamo Erie, krinta į bedugnę kito ežero Ontar'o plati ir galinga vandens šrovė, o turė-sit nors menką supratimą, kokia tai puiki yra regykla, kad putojantis vanduo su neiszpasky-tu kaukimu ir trenksmu maiszosi, kunkuluoja, verda ir spjauja į virszų stulpus putų ir ruko (miglų).

ros vanduo suka ratus, sujungtus su dinamo-elektriszkom maszinom, iszdirbancziom elektra, kuri dratais nuvesta į gana tolimas vietas. To-kiu budu gauna elektrą labai pigiai. Niagaros padaryta-elektra bus nuvesta ir į Buffalo, kur apszvies visą parodą.

Pats zodis „Niagara“ yra indijieczyų kal-bos ir reiszkia „vandenių griausmus.“

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Iszeina kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiurėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGII.

Zinios isz pasviecio.

KAS GIRDET MASKOLIJOF

Maskolijoj dedasi nepaprasti dalykai, bet koks tų dalykų yra tikras stovis, negali tikrai žinoti, nes maskoliszka cenzura stengiasi viską užslepti. Tiek žinia, kad Maskolijos carui yra labai bloga, kad Maskolijoj dideli sumiszimai ir kad netrukus gali kilti revoliucija, kuri nuvers dabartinį despotiszką Maskolijos surėdimą. Maskoliszki nihilistai, kurie regimai jau bus daugel metų prie to rengeši, su atsidejimu stengiasis nugalabinti carą ir isz pamatų iszversti dabartinį Maskolijos surėdimą. Sako, kad Petrapilėj atidengė du dideliu suokalbiu ant caro gyvasties. Caras apstaitė vartomis, ruimus, kuriuose gyvena, liepė apkloti storom plieninėm plytom. Pagaliaus ir teip atsargiai elgiantės caras neiszsitiki, kad iszvangs pavojaus, dėlto visai isz Petrapilės iszsikrausė ir apginkluotam trukij iszvažiavo į Galeziną, kur turi savo rumus. Juo arszesnis yra caro padėjimas, kad jis nežino, kas yra priešzais jį, ir neiszsitiki net savo ministriams, isz kurių, kaip sako, nekurię priguli prie suokalbio.

Drauge su nihilistais priešz carą eina ir darbininkai, kurių padėjimas Maskolijoj yra labai sunkus, net straikuot jiems

uždrausta. Dabar sustraikavusius darbininkus nežinia kas szelpia pinigszkai ir tai teip gausiai, kad tukstancziai rublijų jiems paszelpos kas-žin isz kur plaukia.

Prie maiszto daug prisidėjo universitetų studentai, kuriuos valdzia už visokias demonstracijas sunkiai baudavo ir kazokais užlesdavo. Kada studentas Karpovic už nuszovimą apszvietimo ministerio Bogolepovo tapo apszdytas ant amzino kalėjimo, o keliolika kitų studentų buvo iszsiunsta į Sibyrį, įnirszimas tarp studentų teip pasididino, kad szia-dien veik visų Maskolijos universitetų studentai agitavoja ir platina maiszta priešz carą.

Isz Viedniaus parėjo telegramas, kad lenkai ketina padaryti naują lenkmetį ir buk Varszavoj suarsztuota esą daug lenkų, rengusių sukilimą.

Prie tokių aplinkybių caras nežino ką daryti ir mislija asztrum budu viską nuslopinti. Dideliuose miestuose apszauktas „apgulmės stovis“, kariūmenė turi paliepimą szaut kad ir į nekaltus žmones, jei tik jie bus susirinkę didesniam buryj. Bet ir toks asztrumas vargų ką gero padarys, nes pagaliaus patys kariūmenės aficierai yra priešzingi tokiam asztrumui ir nelabai nori szaudyt į nekaltus žmones.

Trumpai sakant Maskolijoj gali kilti revoliucija, kuri gali turēt svarbias pasekmes.

Studentai užstoja už kryzius.

Budapeszto (Austrijoj) universitete kilo studentų sumiszimai isz tos priezasties, kad apszvietimo ministeris liepė iszimti isz mokslainių salijų kryzius ir szventųjų paveikslius. Studentai gynė kryzius, kiek galėdami ir turėjo smarkų susirėmimą su policija. Kada, nepaisant ant pasiprieszino, kryziai ir paveiksłai buvo iszimti, studentai atneszė naujus ir prikalinejio mokslo ruimuose.

Aguinaldo suimtas.

Garsus filipiniecių vadas, Aguinaldo, pateko, ant galo, į amerikiecių rankas. Paėmė jį gudrumu gen. Fred. Funston, kursai su keliais drasuoliais, kaipo imtiniai, buvo statyti priešz Aguinaldo. Be pagalbos filipiniecių, žinoma, tas jų drasus užmanymas nebutų nusisekęs, bet kaip visur, teip ir tarp filipiniecių atsirado iszdavikų. Taigi gen. Funston susitaręs su tokiais filipiniecių iszdavikais, tarp kurių buvo vienas Aguinaldo isztikimas aficierius, buvo su savo drau-

gais surisztas, bet teip lengvai, kad pasipurcius visi pancziai nukristų, ir statytas priešz Aguinaldą. Viskas nusisekė, kaip Funston norėjo: statyti priešz Aguinaldo neva – imtiniai numetė nuo savęs panczius ir su revolveriais apstoją Aguinaldą yra nugalėtas į Manilą ir isz amerikiecių rankų vargų isztruks.

Berods, Amerikos laikraszcziai jau po kelis sykius pirmiaus buvo garsinę, kad Aguinalda suimtas, ir vis pasirodydavo, kas tas neteiszybė. Vienok szj sikį, regis, Aguinaldo bus isztiesų pakliuvęs į amerikiecių rankas.

Cronje ant Sz. Alenos salos.

Budas gyvenimo, kokį dabar veda garsus Buerų vadas jen. Cronje yra labai vienodas. Ilga nelaisvė vienok nesusazino drąsaus vado nė sveikatos, nė narsumo. Dusyky ant sanvaitės aplanko jis savo nelaisvės draugus ir ramina juos. Kiek galėdamas, ukvatina juos prie kantrumo ir atsidejimo ant Szvertovo noro. Apie anglus jis neuzsimenta niekad ir todėl nieko negalima spręsti apie jo nuomonę. Matomai, vienok jis jų nemyli, kada-gi kiekviena laiminga anglikams žinia daro nemeilų ant jenerolo iszjudį: nuliusta jis tada, su nieku neszneka ir pasidaro labai nerviszkas. Gali jį suramyti vien jo pati,

Pelių paroda.

Gyvename tikroj parodų epokoj. Turime kuojvairiausias parodas, bet tur but Londonas visus pervirszija. Szitai Londone buvo paroda pelių. Na... ir žinoma, kaip ant kiekvienos parodos, buvo paskirtos ir premios. Didžiausią premiją, iszneszanczia 150 markių, gavo peliukės su juoda skrandele, kurios plaukai ant saulės prijima visas „Aivo-ryksztes“ spalvas.

Dingo viltis uzbaigimo kares Afrikoje.

Anglija tikėjo ir visam szvietui garsino, jog Boerai jau pasiduoda ir jen. Botha jau kalba su lordu Kitchener apie sandaros iszlygas. Dabar vienok, jau kitaip yra: jen. Botha Anglijos paduotų iszlygų neprijima, kadagi jos Boeram's atimtų liuosybe, už kurią jau jie tiek kraujo praliejio, ir vel stiprina savo kariūmenę, idant stoti priešz anglus. Jen. de Wett, renka iszkrikusius kareivių burelius, idant padidinti savo pajiegas ir drąsiai eiti priešz anglus. Dabar visi trys Boerų jenerolai: Botha, de Wett ir Delarey jungia savo pajiegas ir apima labai geras vietas. Boerai tariasi arba liuosybe atgauti, arba suvis žuti, bet Anglijos vergais buti nenori.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIFTVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Tąsa).

Išgelbėtas iš buvo kelias dienas, persirengė, ir su pašpartu po svetimu vardu, kurį dėl jo išsripino, laimingai dasigavo į Ruminiją. Jis pirmas suvedė bobą Mokrą su agitatoriais, tarp kurių prigulejo ir nuzudytas vyriausias jos sunus. Jie užsiėmė vien tik propaganda. Boba Mokra nuo jų pristatydavo raštus, kame jai daug gelbėjo prekystė. Ji parveždavo visokius spaudžtus raštus, kuriuos dalindavo Stauko.

Moteriškė vienog tuom nepsikakino. Svajoji ji apie tai, apie ką svajoji ir vyriausias jos sunus, ir tie, kurie su juom galvas padėjo. Mėginimas, kurs taip fatališkai užsibaigė, rodėsi jai ne tik geru daigtu, bet ir reikialingu ir galimu. Galimu jai rodėsi gal iš galesties. Neperstatė ji sau kruvinų aukų pasišventimo dėlko kitko, kaip tik, kad visi, kaip vienas, pakiltų ir nusikratytų turkų jungą. Kalbėjo apie tai kalėjime su visais belaisviais, o ypač-gi su tuom, kurį išgelbėjo.

- Jus rašymais nežaiskite, bet šaudykles pirkites!
- Šaudyklių neužtenka..... — atsakė tas.
- Tai peilius.....
- Mes ir peilius turėjome.
- Ko jum stokavo?..... Gal kanuolių?.....
- Gal ne tiek kanuolių, kiek žmonių.
- Žmonių nieks nemokėjo sušaukti.
- Ne tų stokavo, kuriuos reikia šaukti, bet tų, kurie šaukia.

Žmona palingavo galva ir tarė.

— Teisybė..... Reikia suprانتančių žmonių. Mano sunus, ką padėjo savo galvą, mokinosi pirklystės, o Petras mokinosi filosofijos. Ar philosophia prisiduos prie išvijimo turkų?

Petras buvo jos jaunesnysis sunus, kurs užrubežiniam universitete studijavo filosofiją. Moteriškė, žinoma, apie tai neturėjo jokio supratimo. Pabėgėlis, kurs teipojau mažai numanė apie mokslą, atsakė:

— Nežinau..... Gal ir prisiduos.

— Vaziuok-gi tu pas jį ir pasakyk, tegul mokinosi tokių daigtų, kuriais priešą iš tėvynės galima išvyti..... Buk mano pasiuntiniu.

Parėngė jam viską ant kelio, įdavė duktės parašytą laišką ir pinigus ant kelio. Po to laukdama antro savo sunaus sugrįžimo, užsiimino pristatymu laikraščių, kurių atėidavo Stanko. Ruščuke nieks nė nemisljo apie tai. Stanko, žmogus tykus ir bailus, mokintojas pradinės mokslo, tėvas keleto mažyčių, niekeno pažvelgimo ant savęs negalėjo atkreipti, kad drįstų dasileisti taip pavojingo užsiėmimo. Ir darė jis tai ne pats iš savęs, bet kaip įrankis bobos Mokros, — įrankis tykus, teisus, ramus, ištikimas, bet silpnas. Moteriškė mėgino jį sujaudinti.

— Klausyk, — sakė — kad ir tu kartas nuo karto pakalbėtum su žmonėmis, aiškintum jiems.....

Stanko tik ranka mostelėjo.

- Juk žmogus suprantantis, — mokini.
- Vaikus, — atsakė jis.
- Ar-gi ir seni, nieko nežinanti žmonės, ne yra vaikai?.....
- Yra skirtumas. Seną už ausies nepakratysi, jei nesupranta to, ką jį kalbi.

Ant to nieko negalėjo atsakyti moteriškė.

Laukė ji žinios nuo pasiuntinio, kurs išvaziuodamas įrengęs persiuntimą spaudintų raštų, davė tik žinią, kad apleidžia Bukareštą ir daugias nieko apie jį negirdėt. Be jokios žinios apie jį plaukė mē-

siai po mėnesių. Moteriškė laukė žinios nuo jo ir nuo sunaus. Šis pastarasis rašinėjo, bet tik apie paprastus dalykus: apie savo sveikatą, kaip kada prašė prisiuntimo pinigų, aprašinėjo apie savo vedimąsi moksle ir tam panašius. Jo laiškus moteriškėi skaitė daugiausiai Stanko ir aiškino nekuriuos, jai nesuprantamus, dalykus. Nekurių vienok ir pats nesuprasdavo, buvo bet taip atvirus, kad prisipajzdavo.

— Nežinau, nesuprantu — sakydavo. — Tavo ne mano galvai.....

Lengviaus jam cidavo su laiškais Dragono, jauniausiojo bobos Mokros sunaus, devyniolikos metų vaikino, kurs teipojau mokinosi užrubežėj. Po tragiško su broliu atsitikimo buvo jis pargrįžęs, bet, paklausęs motinos, vėla išvaziavo. Gyveno užrubežėj neva dėl mokslo, bet mokslas nėjo jam į galvą, turbūt dėlto, kad atsitikimas su broliu uždegė jo jautrią ir drąsą širdį. Kraujas jo virė. Laike jo buvimo Ruščuke motina ne mažai bėdos turėjo ir vos jį apstabdė nuo nelaimės, kokią but užsitraukęs ant savo galvos. Pasirįžęs buvo užpulti ant pirmo sukto turko ir pasmaugti jį. Kuoveikiaus jį išsiuntė, tike-damas, kad prie mokslo kiek nors nusiramys. Laiškai jo, rašyti gana atsargiai, buvo pilni karščio, kuriuos Stanko suprato ir kurie linksmino motiną.

— Ak, jis — sakydavo ji, — mano Dragonas, tegul tik saugu, mokės apsieiti su turkais.

Neramino vienok jos tas, kad Dragonas negalėjo pasėdėt ilgai ant vienos vietos. Nuvyko į Odessą neva dėl mokslo, iš Odessos išvaziavo į Viednių, iš ten į Genevą, ir iš Genevos per Paryžių dasigavo į Belgradą, kur įstojo į „kareivišką moksloinė“. Du paskutiniai žodžiai laiške buvo parašyti aiškiai. Perskaitęs juos Stanko kruptelėjo ir sušuko:

- Ar tai tinka tą rašyti?
- Ką?..... — užklausė bobą Mokrą.
- Kareiviška moksloinė.
- Dėlko tai netinka?
- O kad laiškas but patekęs į rankas turkų?.....
- Na?..... — atsišaukė su nusistebejimu.
- Belgrade kareiviškoj moksloinėj mokina, kaip reik su turkais muštis, kad juos iš tėvynės teip pat išvyti, kaip išvijo serbai.
- Ir Drogonas tai išmoks? — džiaugsmingai sušuko moteriškė.

— Kad yra kareiviškoj moksloinėj, tai mokinasi; ar išmoks — pamatysim.

— Oi, išmoks, išmoks!..... mano balandėlis, mano sakalėlis, mano sunėlis!..... Kareivis iš jo bus.....

Ši žinia labai nudžiugdė motiną. Sunui, kurs savo karštumu rodėsi jai smarkiausiu, lėmė šviesią ateitį. Neabejojo, kad iš jo bus karzygis, toks, ką žinojo iš pasaku. Jieškojo jam sviete augūtų vietų ir gėrėjosi jomi savo imaginacijoje.

— Dainuos apie jį dainas..... — mislijo sau.

Neužilgo po teip linksmos žinios Stanko suteikė jai neramias naujienas.

- Sugavo mane..... — pasakė jis.
- Kame?
- Pakištant laikraščius skaitinyčioj.
- Teip?..... — atsišaukė. — Kad tik iš to kas blogo neišeitų.
- Dievas žino.

Išpasakėjo, kaip viskas buvo. Volandėlė rodavjosi. Besirodavijant apsakė suvejimą hadži Christo sode ir tuom atkreipė jos atydą link Stojano.

— A!..... — sušuko. — tai mehandzo iš Krivenos sunus..... Girdėjau apie jį..... Tėvas cincaras, bet geras žmogus ir turlingas. Vaikinas mokinosi Bukarešte. Rodos, kad hadži Christo rengia jį sau už zentą.

— Dailių turi dukterį.....

— Taip, daili, — pripažino. — Kartais ateina pas mano Oną. O tas kitas? — užklause.

— Vardas jo Nikola..... sirata kokis: dirba pas kriaučių prancužą, ką ant rinkos uždejo krautuve.

— Čionykštis?.....

— Rodos, ne..... Nemačiau vienok, kad kas atydziau skaitytų už jį.

— Skaitė..... ką?

— Viską, kas tik yra skaitinyčioj. Atsimeņu jį, kaip tik pribuvo..... bus jau metai, ar gal pusantrų: dviejų nemokėjo suskaiyt, o dabar taip apsiskaitė..... Apie Bulgariją kalba nei iš knygos.

— Ar galima jam užsitikėti? — užklause.

— Neišrodo blogu. Rodos labai karštai užsiima Bulgarija...

— Kaip jis išrodo?

Stanko, ant kiek įstengė, apsakė jai Nikolos išvaizdą: papasakojo net, kaip apsirengęs, kokia kepure dėvi. Dėku tam apsakymui boba Mokra pažino jį pakrantėj, kada, po atsitikimo pas hadži Christo, svajodamas atsidurė prie daržo pakrantėj. Už kelių dienų vėla pasimatė su Stanko.

— Žinai, — pradėjo — pažinau tą vaikiną..... Išrodo nieko sau..... Kaip-gi elgiais?

— O ką?..... Gerai..... Raštus priima, nešioja, ir, kaip matyt iš jo kalbos, už tėvynę duotųsi degint ant žėruojančių anglių. Didei karštas.....

Kalba apie Nikolą už kelių dienų vėla buvo atnaujinta, o tai iš priežasties Petro laiško, kuriame pora elučių buvo dancšančių apie pargrįžimą Dragono. Rašyta buvo taip:

„.....Daugiaus nieko nerašau, apie viską papasakos Dragonas, kurs neužilgo bus Ruščuke.“

Tie žodžiai daug mąstymų dadavė bobai Mokrai.

— Gaila! — atsišaukė ji. — Ar tai į tris mėnesius galima pabaigt mokslainę?.....

— Galima, — atsakė Stanko. — Bet tai bus pabaigimas prieš galą, jei bent Dragonas parvažiuos ir vėla sugrįžs.....

— Ant važinėjimų jis daug pinigų išleidžia..... — patėmijo. — Bet, gal jam taip išpuolė..... Kas-žin, kaip jis iš Belgrado parvažiuos?

— Greičiausia vokišku garlaiviu.....

— Ar kito kelio nėra?.....

— Yra ir kiti keliai, bet tas tiesiausias, geriausias ir pigiausias.

Žinomos buvo dienos, kuriomis Austrijos galaviai pribudavo į Ruščuką.

— Vaktuosiu jį..... — tarė boba Mokra, ir už valandos dadurė: — Vertėtų priimti pas savę Nikolą dėl Dragono.....

— Pas siuvėją dirba — užtėmijo Stanko.

— Ar jis siuvėjui prisiege?

— Bet mislija iš to turėti sau ateitį.

— Išsidirbtų sau ateitį pas manę, prekystėj.

— Hm!..... — sumurmėjo Stanko.

— Paklausk jo apie tai..... Norėčiau, kad Dragonas turėtų jauną draugą, kurs manęs klausytų ir jam būtų patinkamas. Rodos, Nikola abiem tikty.

— Rodos, — pritarė Stanko. — Pakalbėsiu su juom subatoj, jei Dievas duos sulaukt.

Perėjo subata, o nedėlioj atėjo Nikola pas bobą Mokrą. Sutarė greit.

— Ar prisiegi but siuvėju?

— Stvėriausi už adatos, nes kitaip but reikė ištiest kiškas.

— Gali turėt užsilaikymą prekystėj..... buk tik man ištikimas.

— Su tuom, tai nēr ko rupintis.

Boba Mokra padavė savo išlygas, ant kurių jis pristoj, o ne neužsiminė apie raštus ir nieką, kas lytėjosi patrijotiškų jos siekių. No-

rejo pirmiaus jį gerai pažinti. Pasakė jam vienok, kad laukia savo sunaus.

— Iš Belgrado.....

— Iš Belgrado? — užklause nusistebėjęs. — Ką jis ten veikia?

— Mokinasi kareiviškoj mokslainėj.

— Kad paskui turkus mušt?

— Bet pass..... tylėk..... Tu apie tai visai nekalbėk! Aš rupiuosi apie jį: Vaikinas karštas, bijau, kab nesukeltų kokio ermyderio. Žinai jug, — dadurė — jau netekau vieno sunaus.....

Nikola sąjausdamas jai liudnai ant jos pažirėjo ir nieko neatsakė.

Ant rytojaus pradėjo dirbti, kaip pagelbnikas prekystėj. Boba Mokra davė jam kamarį, maistą ir menką mėnesinę mokesť. Su laiku vienok galėjo tikėtis geros ateities. Stoj ant kelio, kuriuom darbštų žmonės dasidirba turtų, vardo, o net ir supratimo, jei tovieno lavinasi. Vienok to visko jis neišpildė. Tuoj perstoj lankę skaitinyčią. Raštus turėjo kaišiot ir platį viens Stojanas. Tas negalėjimas darbuotis pagal senovę pykino jį.

Pasakė apie tai bobai Mokrai.

— Kas tai skaitinyčia! — tarė ji. — Lyg ji duoną duoda?

— Duonos..... ne, bet skaitau..... skaitau.....

— Ir ką?

— Ir mokinuosi. Dasizinau, ką žmonės mislija.

— Ar dasizinojai apie ką nors?

— Dasizinojau, dėlko sunus tavo žuvo ir dėlko jo kraujas neuvejō ant niekų.

Bobai Mokrai šie žodžiai tarytum širdį suspaudė. Atsiduso jį ir tarė:

— Gali ten vaikščioti vidudieniais; nedėlias teip-gi turi liuosas.

Nikola vaikštinėjo į skaitinyčią keliu nors truputį ilgesniu, bet kurs vedė pro hadži Christo namus. Jį ten lyg traukte kas traukė. Prie namų sumazjdavo žingsnius ir lyg jieškojo ko akimis. Grįždavo iš skaitinyčios tuom pat keliu.

Boba Mokra laukdama sunaus vaikščiojo į prielauką ir laukė garlaivio. Ilgai nelaukdama pradėjo jau abejoti. Gal nenorėdamas pritraukti mokslo apsiliko ir neparvožiuos? Tikėjosi gauti laišką ir gavo jį. Dragonas danešė jai, kad parvažiuos neužilgo ir persergejo, kad prielaukoj jo nieks nelauktų.

— „Nes parvažiuosiu ne aš!“ — rašė.

— Ką tai reiškia „ne aš“? — paklausė moteriškė Stanko.

— Ką reiškia? — atsakė tas užsimislijęs. — Ar nereiškia tik to, kad jis parvažiuos svetimam kailij?

— O gal tokią paikystę ir padaryt.

— Turkas nemyli bulgary, ką mokinasi kareiviškoj mokslainėj! — patėmijo Stanko.

Moteriškė atsiduso, tartum spaudė ją negeras prijautimas.

— Duok Dieve, kad iš to neišeitų kokis ermyderis!

Perstoj lankius prielauką, bet kada atėdavo koks garlaivis, vesdavosi su savim Nikola ir užsislėpdavo taip, kad galėtų matyti visą prielauką. Nikolą ėmė su savim tik dėlto, kad atsitikus reikalui galėtų parnešti Dragono valizą. Pirmu syk laukė veltui. Pasaziariai, kaip visados, po priežiura žandarų išėjo iš laivo ir įėjo į namą dėl parodymo pašpatų ir dėl revizijos. Dragono tarp jų nebuvo. Antru kart dėjosi ir tas pats. Atydziai tėjimo žmona, norėdama pažinti sunų. Pasaziariai išcidinėjo iš valios, praėjo pro sustojusių žandarų cilę, kurie juos perleido. Staiga žandarai puolėsi prie vieno pasaziario, kurs buvo užsidėjęs cilinderiu. Cilinderis nupuolė nuo galvos, pasaziarias šoko į šalį; viens žandaras nustvėrė jį už skverno; bet jis tuoj išsitraukė iš kišeniaus revolverį, šovė ir pradėjo bėgt link miesto. Žandaras sukrito; kiti-gi pradėjo vyti bėgantį. Prasidėjo lenktynės, sumaišyotos

su riksmis ir šaudymais. Pasaziemas atsigręždamas šaudė į tuos, kurie arčiausia jo buvo. Žandarai pradėjo šaudyti iš šaudyklių. Kova ta tuojaus labai nelaimingai dėl pasaziemo užsibaigė. Sudrabo pažeistas; dar žandarai daužė jį šaudyklių lazomis. Pagaliaus paėmę kasžin kur jį nuvilko.

Tai viskas dėjos akymierksnyj.

Boba Mokra sustengo. Nors pažįstamas su cilinderiu neišrodė ant Dragono, nes buvo su barzda, bet prijautimas kuždėjo jai, kad tai ten jis.

Nikola, pamatęs tą baisią regyklą, pradėjo bėgti žemyn, kaip tik gali, pats nežinodamas, ko bėga. Vijo jį noras gelbėjimo pasaziemais. Kada dabėgo, gelbėt nebuvo ko.

Ant laivo susėdo keleiviai, plaukiantį Dunojum link Brajilo ir Galaco. Ant kranto stovėjo kuopelės žmonių, tyliai kalbančiosi. Viena didesnė kuypelė stovėjo netoli vietos, kur puolė bėgantis. Ten dar galima buvo matyti ant žemės garuojantį kraują. Nikola prisiartinio prie tos kuopelės ir žiūrėdamas į kraują, ištempė ausis. Kalbėjo apie tai, kas galėjo but do viens, kurs sukėlė taip baisų triukšmą.

— Ne kas kitas, kaip tiktai koks komitabdžas – tvirtino vienas. – Nupuolė jo pritaistyta barzda.

— Barzda? – nusistebejo kitas.

— Mačiau, kaip atpuolė, kada jį mušė lazomis per galvą.

— Kur jį liko?

— Zaptijai pasiėmė.

— Bre..... bre..... – stebejosi žmonės, kraipydami galvomis.

— Šešis syk šovė.

— Ne..... penkis, – tvirtino kitas.

Čia kilo ginčas, kurį apstabdė vienas iš kuopos, tardamas:

— Viena ranka šaudė, o kita kokias popieras kimšo į burną ir rijo.

— Bre..... bre..... – svarstė žmonės.

Nikola nuo tos kuopelės priėjo prie kitos, paskui dar prie kitos, klausydamas, bene išgirs vardą sujimto. Bet nedasizinojo. Kada laivas nusisyrė, sugrįžo prie bobos Mokros.

Moteriškė stovėjo ant vietos.

— O ką? – paklausė.

— Noreėjau dasiznot, kas jis do viens, – atsakė.

— Na?

— Žmonės kalba, kad tai koks komitabdžas.

— Mano Dragonas! – tarė atsidusęs.

— Ach! gal ne.

— Nesakyk man..... Pažinau.

— Na..... tai..... – pradėjo mikčiot..... jeigu teip, tai.....

Mostelėjo ranka ir tarė.

— Neišlupsiu jau jo iš nagų tūrku!..... Tegul – atsiduso – ir jisai žuva!.....

— Taip veltui! – sušuko Nikola.

— Ne veltui, – atsakė. – Kvailybę papildė, bet tokias kvailybes Dievas priima į skaitlių.

Boba Mokra nekydo. Tas, ką prieplaukoj pakėlė tokį triukšmą, buvo jos jauniausiu sunum. Kad ir butų jo nepažinus, vis but apie jį dasizinojus, nes gavo pašaukimą iš konako. Paša liepė ją pašaukt ir pasodinęs prie svažės saldziai šypsodamasis uzklausė:

— O ką, ar dziaugiesi iš vaikų mokslo uzrubežij?

— Čyzmet, – atsakė.

Paša galvą palingavo.

— Nesakai to tikrai?

— Sakau, pašą affendim, tą, ką tau reiškia nelaimė, kuri jau antru kartu puola ant manęs. Kad to nesakyčiau, turėčiau tavęs prašyti ir tu man atsakytum: „čizmet“!

— Kas tai žino? – tarė pašą.

— Kad teip prakalbėčiau: Tai dar jaunas vaikas..... vai-

kiščias dar tik..... atiduok man jį?

— Neatiduočiau, bet pavylyčiau tau jį kalėjime atlankyti ir duot motinišką rodą, kad pasakytų teisybę.

— Ar dar jis gyvas?

— Gyvas. Nueik pas jį. Tu suprantanti moteriškė, žinosi, kaip ir ką su juom kalbėt, kad atvest jį ant kelio. Nuo to priguli jo bausmė, kurią jis užsitraukė.

— Ar dar jis nenubauostas?..... Rodos, kaip jaunam vaikiščiui gana but to, ką jau nukentėjo.....

— Vaikiščias tas du zaptijū sužeidė, vieną užmušė. Toki prakaltimai yra nedovanotini!

— Ar tai viešpatyste zaptijų stokuoja? – užklausė.

— Stokuoja, ar ne – tas nesilyti šio reikalo. Mislyk verčiaus apie išgelbėjimą savo sunaus, pakol neprispazįs visame kame..... Supranti, dzanem?

Suplojo pašą delnais ir atėjusiam adjutantui liepė įleisti bobą Mokrą pas sunų.

Dragonas gulėjo konake, kurs tuom tarpu buvo jo kalėjimu, ant grindų. Drabužiai jo buvo apdraskyti ir sukruvinti. Galva, kurios ir rankos buvo aprištos skudurais.

Inėjus boba Mokra tyliai prisiartinio prie sunaus. Valandėlę žiurėjo į jį, paskui pasilenkė ir tarė

— Suneli!.....

Dragonas buvo užsimerkęs. Pralkalbinus motinai veidas jo truputį krustelėjo: Boba Mokra tarė antru syk:

— Suneli!.....

— Maika – pratarė atdarydamas akis.

Tuom tarpu davėsi girdėti sunkus žingsniai. Boba Mokra pasilenkė prie sunaus ir tarė:

— Ateina aga, klausinės tavęs; suneli mano, nesakyk nieko, kas galėtų kenkti komitetui. Ar girdi?

Dragonas šmeigė savo gėstančias akis į motiną. Inėjo aga, paskui jį kitabdzi ir čubagdži. Pastarasis pastatė kedę; aga atsisėdo, pasiėmė pypkę ir pradėjo tyrinėjimą.

— Tegul tapo sunaus kalba teisybę – tarė į bobą Mokrą, – tai apžiūrė h e k i m b a š i (gydytojas). Kitaip..... padvės..... Pasakyk tai jam, kad suprastų.....

— Suneli – tarė motina – girdėjai zodžius agos, girdėjai mano. Tegul jie tau buna ženklū. Klausyk savo sąžinės ir atmik Dievą, Kurs iš augštybių į tave žiuri.....

— Gerai, – tarė aga ir pradėjo kvotimą.

Pagelbą Dragonui nors siulė, bet gelbėt jį buvo jau negalima. Paša tai žinojo. Ejo jam tik apie tai, kad išgauti nuo mirštančio nekurias, dėl sustabdymo slaptos agitacijos, žinias. Dėlto jis padavė motinai viltį išgelbėjimo sunaus. Vylėsi su jos pagelba išgauti nuo Dragono paslaptis. Gal butų ir neapsivilęs, kad vietoj bobos Mokros butų buvus kita moteriškė. Kada pašą padavęs jai išlygas uzklausė: „ar supranti?“ jį suprato ir tarė sau:

— Tegul verčiau ir šitas žuva, nei ką turėtų likti išdaviku!... Žodis „išdavikas“ gsdino ją.

Agą klausinėjo, laukė atsakymo, ji jo uzklusymus paantrino ir puikiai atlošė rolę pagelbnjkes kvotime. Dragonas ant vienų uzklusymų kiekio neatsakė, ant kitų atsakė: „nežinau“, buvo vienok ir toki, ant kurių atsakinėjo. Ant uzklusymo, kokuu keliu drukas eina į Bulgariją, atsakė: „Per Corogradą.“ Kitabdzi šį atsakymą užrašė. Dragonas padavė daugelį tokių klaidingų žinių, atsakydamas kas kart vis silpniaus, neaiškiaus, pakol visiškai nustoto neatsakinėjęs. Aga dar uzklausė, paantrino, atkartoję jį boba Mokra ir suriko:

— Dragone!

Jis tik atsiduso.

Boba Mokra nusistverė už krutinės.

Budas iszsimokinimo anglizskos kalbos.

	(Tasa).	
Raszosi	Tarlasi	Reiszkia
Commence	komens	pradeti
Commerce	komers	kupezistė
Commercial city	komerszel sity	turgmiestis
Companion	kompenion	draugas
Company	kempani	tavorszczyste
Compare	kompeir	suliginti
Complete	kompliit	pabaigtas, pabaigti
Complicated	komplikeited	szucznas
Composition	kompoziszen	maišy mas
Comprise	kompreis	apinti
Conduct	kondokt	užsivesti
Confidence	kontidens	užsitikejimas
Conjunction	kondzionksen	suriszimas
Conquer	konkvijr	pergaleti
Consent	konsent	pristoti ant ko
Consequence	konsekvens	pasekmė
Consider	konsider	užsistanaviti
Consist	konsist	susideda
Constant	konstent	visutinis
Construction	konstrukszen	budavojimas
Consume	konsium	sunaudoti

Contains	konteins	sulaiko savieje
Contempt	kontempt	paniekinimas
Content	kontent	užganadintas
Continual	kontinuel	visutinis
Contradict	kontradikt	prieszginis
Contribute	kontribjut	pridieti
Convenience	konviniens	vigadnumas
Convenient	konvinient	vigadnus
Convent	konvent	klosztorius
Conversation	konverseszen	pasikalbejimas
Converse	konverse	szneketi
Convert	konvert	permainyti
Convict	konviktt	apsudyti
Convince	konvins	pertikrinti
Cook	kuk	kukorius, viri
Cool	kuul	szaltas
Cord	koord	virvė, szniuras
Corner	kornr	kampas, kerczia
Cost	koost	kasztuoti
Costly	kostli	br angus
Cough	koof	kosulys
Could	kud	galejo
Count	kaunt	skaityti
Country	kontry	sodžius
Courage	kooredz	drąsa
Court	kcort	sudas

(Toliaus bus.)

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuvisz-
kai-Anglizskas Žodynėlis, su-
dėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusai-
czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga dėl lietuvių
knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji
lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba
„Žvaigždės“ spaustuvejė.

ZVAIGŽDĖS AGENTAI:

Povylas Gaizaukas,	Mahanoy City, Pa.
24 7th Str.,	
Jonas Grinius,	Waterbury, Conn.
24 Dray ave.,	
Jis yra agentu an visų New England valstijų.	
Juozas Kasiulaitis,	Pittston, Pa.
74 Carrol str.,	
W. Daunora,	Brooklyn, N. Y.
Antanas Szileika,	Spring Valley, Ill. ir apielinkej.
M. Szvernickas,	Brooklyn, N. Y.
146 Roebing Str.,	
M. Czeponis,	New Britain, Conn.
72 Jubilee Str.,	

Mikolas Miszkunas,	Newark, N. J.
8 Belmont ave.,	
J. Macziulaitis,	Newark, N. J.
165 Ferry Str.,	
J. Rabikauckas,	Brooklyn, N. Y.
312 Water Str.,	
KELIAUJANTIS AGENTAS	
Andrius Mikalauskas,	South Boston, Mass.
25 N. 2-nd Str.,	

Persergejimas.

Kadagi duodasi girdeti, jog atsta-
tyti nuo darbo zeceriai, paskui kolekta-
vaja, ant visokių iszmisliu reikalų pin-
gus ir renka prenumeratas, mes laikome
už reikalinga praneszi musų tautieciams
jog isz „Žvaigždės“ spaustuves yra at-
statytas Juozas Alisziš, ir mes daugiau
nieko su juomi netrimė. Abelnai pra-
szytume, idant nieks neduotu pinigų ki-
toms ypatoms, kaip tik musų agentams,
kurių vardai yra garsinami kožnam
„Žvaigždės“ numerije.

Jngu kurie isz Tautiecių duotu
kitoms ypatoms pinigus ir tie dingtu, te
ant savęs kaltę verczia, mes už tai ne
atsakome. **R e d y s t e.**

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.
Viskų ugliakoma crystal. Ateksirus kambarial
dėl vyrų ir moterų. Atđara nuo 8:00 ryto iki vakaro.
72 Seigel Street.
Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N.Y.

Pirmas Lietuviszkas

BALIUS

- IR -

KONCERTAS,

ant Gerkinio salės

89-93 Grand Str.,

— parengtas per —

Lietuviu Teatraliszka kuopa.

Perstatymas bus **21 Balandzio (April)**
1901 m.

Bus puikus perstatymas visokių sztuku,
ir teip visokių užimanczių baiku.

Sztukas rodys p. J. Pulkauskas ir kiti
gerai iszilavinę komedijantai.

Apart visko bus vyras kurs parodys sa-
vo nežmoniszkas pajiegas lengvai pa-
keldamas 3500 svarų.

Tiketias vyrams 25c.

moterims ir mergoms 15c.

Prasides 7:30 vakare. —

Muzikantai grajins po vadovyte

prof. L. Wizlainskio.

Nuosirdziai užpraszo visus teatra-
liszka kuopele.

DR. LEO. LANDES,**LIETUVISZKAS DAKTARAS,**

224 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyrizskų ir moterizskų ligų. Mokinosi universitete New York; praktikavo ligonbučiuose Wied niuje, Berlyne, karalishkoje mokykloje Londone, buvo perdetintu mokslo Lebanon, Bellevue, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepamietį, apalpiną, skaudulius, žaidzas, tinimą, moterizskas ligas ir nevaisinumą. Gydymai nervizskų ligų reikia naudoti elektrikinias prietais-

LIGAS LYTISZKU DALIU

iszgydyti į keles dienas, teipgi ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdiuvinimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajiegy ir t. t. Iszgydymai užtikrinu klekviename atsitiktume. Chronizhas ligas gydan pasekmingai, ir slėpemas ligas užsikau slaptų bėj.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
Ofiso valandos: nuo 9 rito iki 1 popiet
nuo 5 po piet iki 8 vak.

Nedėliomis: nuo 8 iki 10:30 ryto ir
nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATĄ DYKAL

Užprasdydami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai parasyk kiek turi
mėty, kiek sveri ir aprasyk savo ligą, o
asi prisiųsti gyduoles kurioms iszgy-
ojai.

CAECILIA HALL,**GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.**

Užlaiko visokius gėrymus, kaip tai:
VYNA, SZNAPSĄ IR ALU.
No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, vese-
lijų ir teip visokių susirinkimų.
Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero
draugystės lalko czlon savo susirinkim-
us.

„KATALIKAS“

Lietuvizskas Sanvai-
tinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoja ant me-
tu \$1.50.

Norinti uzsisazyt, tu
ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

LIETU VISZKA APTIEKA**IR****BROOKLYNO PACZTA,**

(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekorizskų tavoru. Turi visokių Europisz-
ku ir Amerikonizskų gyduoliu, kaip tai teisingiausių lietu-
vizską TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szknu — ko-
kiu ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szankt daktara uz dyka.

Atsiszaukentiems per gromatą apraszantiems savo ligą
duoda rodas ir prisiunco gyduoles per pacztą arba ex-
pressą. Aptiekoj galima susikalbet lietuvizskai, lenkisz-
kai, rusizskai, vokizskai, anglizskai ir visokiom kalbom.
Receptus sudedam nuo visokių daktaru Amerikonizskų ir
Europiszku.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust isz
czionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl A. Buchbinder,

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRAŠTIS**„DIRVA“**

Išeina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo
100–160 puslapių ir daugiaus. Kasztuoja \$2.00,
(8 markės, 10 frankų) ant metu.

Dirvos siekiu yra per išleidimą mokslizskų
knygelių pakelti mūsų literaturą. Autoriai
rankvedzių įvairių mokslo šakų DIRVOS išlei-
tuvėje ras pageidaujamas išleistojus, kurie jų
veikalos gražioje ir pritingkančioje formoje pa-
duos į lietuviškos visuomenės rankas.

Visi platesnių paziurų tautiečiai pripažino DIR-
vą už prakilniausią laikraštį, atnešantį garbę
mūsų literaturai.

Koznas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti
savo namą DIRVOS knygelėmis.

Norinti gauti DIRVOS numerį ant paziuros turi
prisiųsti 50 centų; už dyką siųsti savo knygas
ant paziuros DIRVOS redakcija negali, nes jų
išleidimas brangiai kasztuoja.

Patrijotiškos draugystės arba kuopos, imda-
mos po kelis arba keliolika egzempliorių, gau-
na DIRVą daug pigiaus.

Rašant ir siunčiant pinigų ar rankraščius,
reikia padėti tokį antrašą:

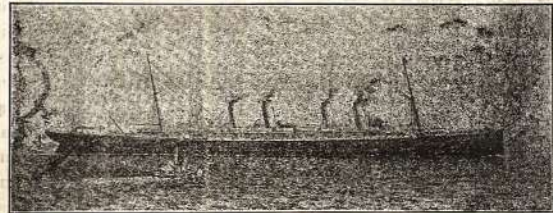
REV. A. M. MILUKAS, Shenandoah, Pa.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 meta

Name Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorko

Sluneziame pinigūs į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaip to:
Maskolijos rubliu, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

Dabar siunziam pinigūs tiesiog į namus.	vio (Express)	\$33	
100 rublių už	\$52.50	„ „ „ „ reguliarizsko laivo	\$80
50 „ „ „	\$26.50	Isz N. Y. į Antverpa	\$28
25 „ „ „	\$13.38	Isz N. Y. į Rotterdamą	\$28
20 „ „ „	\$10.75	Isz Brema į New Yorką ant greitlaidio	
15 „ „ „	\$8.18	(Express)	\$38.50
10 „ „ „	\$5.50	Isz Brema į N. Y. ant reguliarizsko lai- vo	\$36.50
5 „ „ „	\$2.88		
Szipkortės (laivakortės) į Europą.	Isz Hamburgą į New Yorką ant greit- laidio	\$38.50	
Isz New Yorką į Brema ant greitlaidio	ant reguliarizsko laivo	\$34.—	
(Express)	Isz Antverpą į New Yorką	\$38.50	
„ „ „ „ ant reguliarizsko „	Isz Rotterdamą į New Yorką	\$38.50	
Isz New Yorką į Hamburgą ant greitlai-			

Dėl artesnės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėliojė Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus
darbus gerai, pigiai ir greitai:DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.**FR. PUSTET & CO.**Atlikti visokius drukoriszkus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Išduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.Dirba pas save ir pargabena iš užmarės visokius baž-
nytinius daiktus kaip tai: amotus, kopas, kielikus, lik-
torius, szventųjų stovyklas ir t. t.Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignosellius
ir visokius szentuju paveklus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ralisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**.
Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos
pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užzedyk pinigius ir su-
druťk savo sveikatą pirkdamas valgius pas**J. Krauczeliuna,**

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTYLAIDOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.Laidoja visokiu
ant kapiniu.PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELLJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIALGyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE.Skaityk szita su atyda; gal szita ar kita sanvaite reika-
lausi mano pagalbos. Per daugeli metų asz užsiem'au gydy-
mu vien tik vyriszku ligų. neziurint iš kokios priezasties ki-
lusu kaip tai: Silpnumą lytiszku daliu, ligas paeinucias
per iszdykimą jaunystėje, negerus sapnus, užsikrėtimus, tinf-
mą ingstu, baltus tekėjimus, užnuodijimą kraujo (pradžioj ar-
ba įsisenėjus), iszbėrimą szaszais ant lytiszku daliu, skausmin-
gus szlapinimus, sutinimus; sulaikymą szlapumy, syphilis,
pusles ligas, ir kitokius prietikus kaip netikimą prie apsi-
vedimo, plautį, užpavietrijimą ir t. t. Visi kutrie neatboja
sunkios ligos arba yra pripazinti už neiszgydomus per kitus
daktarus, užprasau atsilankyti pas mane. Asz iszgydau
kada kiti negali. Netrotyk laiko su patentuotomis gyduolė-
mis ir nesuprantanciais aptiekoriais. Mano ofiso praktika
yra didziausia New Yorke. Ne bijok, atiek. o busi iszgydy-
tas per Seną Daktarą Bryan.**PASARGA.** Vyras siekiantis iszgydymą slaptin-
gos ligos ne tur mėginti. Užozedyk
pinigius laiką ir skuumus gydydamasis mano budu. Asz tik
vyrus gydau. Perziurejimas uzdyka. Aiszkiai yra matoma,
jog asz galiu geriau gydyti kaip familiju daktarai, katrie mė-
gina gydyti kiekvieną ligą. Netrukdyk laiko mėginimais.
Asz greitai gydau už pigę mokesť.**Sianas Daktaras Bryan,**

249 East 21st Str., kampas 2nd ave. New York City.

Rodas davineja uzdyka. Vidutinė mokesťis sykiu su gyduolėms. Iszkirpk esita
ir paduok serganciam draugui. Ofisas atdara kasdien iki 8, nedėlio tik popiet.

KNYGOS

gūnamos „ŽVAIGŽDĖS“ Spauštuvėje.

- Basanavicius Dr. J. Medega musų tautiškai vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuvizkai Trakiszkos stulijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 123..... 60
- Lietuvizkos pasakos pusk. 192 pasakų 200..... 1,50
- Bernatavicius. Pajauta Lizdeikos dukte, arba Lietuva XIV szimt. metje. Istorizka apysaka, knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 155..... 60
- Kun. A. Burbos Trozaiszki raszta. Labai grazijs apysakas. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusk. 150..... 80
- Dzuskizkos dainos Traku paviete uzraszytos..... 75
- Kristijonas Donelaitis. Raszta. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 134 40
- Katalikų Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20
- Ir Jonas. Lietuvizki dainai padioje XIX sz mtečio. Kliaszizkai tautiszkas periodas. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 53 40
- Medega Simano Daukanto biografėjai. Su 14 paveikslėlių. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 123 prekė..... 1,00
- Milukas kun. A. Rankvedis Senovizkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveikslėlių. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 50
- Rankvedis Senovizkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- Lietuvizskas Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizkių naminių ir iszarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Neris P. Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusk. 102 prekė..... 75
- Radviczkiutė M. An'na Vilis, Apysaka. Lietuvizkai vertė Jons Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 169 prekė..... 75
- Sienkieviciū H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusk. 178..... 80
- Tvanas. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusk. 194. Puikiausia apysaka lietuvizkoje kalb. I, 1,00
- Dnonos jieszkotojai. Lietuvizkai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 82..... 35
- Schmidt. Valdimieras apysaka.

- Lietuvizkai iszguldė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
 - Irježa kun. A. Botanika, arba taislius augminis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusk. 166 1,00
 - Valanczjuskas. vysk. M. Lemai czių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusk. 247 1,00
 - Du broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskolais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusk. 12..... 3
 - Kankinimas Katalikų Lietuvoje abelnai ir Kražiuose. Dėl Lietuvizko teatro. Paraszė Akmeninis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusk. 39 prekė..... 20
 - Padėjimas Lietuvių tautos Rusų vieszpatystėje. Rusiszkoj kalboj prekė..... 1,00
 - Stacijjos arba Kryžiaus kelias parngnta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
 - Antanukas. Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas ir K. Moygio ir kun. Pabrezos laisz kai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
 - Paskutinės Miszjos. Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusk. 45 prekė..... 20
 - Lietuvizkos Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 5
 - Kun. A. Toterius. Pamokslai gery žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusk. 95 prekė..... 60
 - Ant geresnės popieros..... 75
 - Lietuvizskas Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. pusk. 50
 - Albumo II ir III laida prek. 1,00
 - Abdarytus ka-ztuoja 1,25
- vytauto HALE.**
(Svetaine)
Užeiga del lietuviu.
Visado. szviežes gardus alius, likieriai ir kiti gėrymai.
Foot-bells. Kvepentis. Cigaras.
Roda duodu visokiuose reikaluose, iszilimant amerikonziskas popieras, pasduodant į karliumė ir t. t.
- A. P. Adamus,**
102 Grand Str., Brooklyn, N. Y.
- LIETUVIZSKAS PERKRAUTIMTOJAS.**
Simonas Kraujutaitis.
Porkraustan daiktus isz vienos vietos į kitą, parduodu anglis ti malkas po kiek kas reikalauja ir tai daug pigiaus negu kiti. Teipgi užlaikau krautuvej puikių cigaru ir poperosų. Reikale mieldžiū nei ti pas svetintauti.
S. KRAUJUTAITIS
97-N. 4th str.
Brooklyn, N. Y.

Lietuvizska Krautuve visokiu siuvamu Maszinu.

Parduodu naujas 1 antru ranku siuvamas ma-zinas.
Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvamu maszinių ir taisau.
Žmonės vra persitikrine apie gerumą mano maszinių nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.
J. Matuleviczia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna Altoriaus Vyna

— GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.
New York'e.
Importuoja ie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL, HENRY GERKEN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn, N. Y.
Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balijų, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausiaj prekė.

Mateuszkas Videika Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tegul kreipiasi prie manęs.
A part to turiu puikią didelę sale vadiniamą „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, baliu ir szep pasilinksminimu. Apie gėrymus nereik nei sakyti, nes visi žino jų gerumą.
M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremont av.
MASPETH, L. J.

Pirmos kliaos Hotelį UŽLAIKO SCRANTON'E P. LIPAVICZIA.

Geriausia užlaiga ir rodos vieta dėl lietuvių.
Pirmos kliaos visoki gėrymai cigaras. Lalvakortes taipogi parduodu ant geriausj linijų.
Nepamirszkite, jog **Hotelis**
Petro Lipavicziaus,
po No. 1837 N. Main Ave.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chereug
52 ELDRIDGE Str. New York.
Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANDOS:
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare

Vyrai,

neturinti gana pinigų iszpirkti szilpkortes, gali uz labai pigių prekų nuvažiuoti į BREMA ir HAMBURGA per 8 dienas.
Raszik ar atsizauk į
Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka

13 Grand str.
Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidiamas).
Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkos deszimts dviejų visokių augnoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retalizskai, svarų už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavineja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimts svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senovizską ir europiejiszką madą, aptiekoj raudasi, kaip tai herbn, žolių ir teip toliaus.
Kas tik reikalaujate virsz minėtų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisiusiu per express reikalingu daiktu. Hoffmano Reumatizmo gydnoelė \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauczių giduolkruoopės dėl kraujo, dvideszimts viena giduolkruoopė į dėzutę už 15 centų.
Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA! PAS Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir uzkdandžius, teipgi suteikia geras dadas visokiuose reikaluose dėl savo tautiecių.
73 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautieci!

Hello! Hello! Hello!

Asz czionai, jus vienėmis, ką szneku jus prigimta kalba

I. ROBINSON,

The Cheap Furniture Store.

248-252 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

EXTRA! EXTRA!

SPECIJALISZKAS ISZPARDAVIMAS ANT VIENOS NEDELIOS.
 GELEŽINE LOVA, SPRINGSAI IR SZIENIKAS \$4.00 ir augštyr.
 ARŽUOLINE SZEFRONA ————— \$3.00
 ARŽULINES, SU AUGSZTU UŽPAKALIŲ KRESĖS ————— \$0.49
 KUDIRIAM KERICIZIAI IR VEŽIMUKAI ————— \$3.98 augštyr.

Mes parduodam ant 30 ir 60 dienu.

SZTORAI ATDARI IKI 10 ADYNAI VAKARE.

DIDZIAUSIAS IR DAUGIAUSIA UZSI-
TIKINTIS SZTORAS VISO APIELINKE.

JOHN J.

Gorman's

ESTABLISHED 1857

KARTA PABANDEPERSITIKRYSITE, KAD PAS MUS YRA DI-
DZIAUSIAS SKLODAS IR PIGIAUSIOS PREKES ANT**MOTERU APREDALU,****VALGOMU TAVORU,**

NAMUISZTAISYMU,

Pirszinių, Korsetų, Rokszezių, Visokių Papuoszių, Panczekų, Dra-
panų Apalinių, Namu Isztaisyimų, Mezziinių, Skepetalezių, Skurlių Ta-
vorų, Pasmarszkiinių, Perfumų, Anksinių ir Sidabrinų Daigtų.**VYRU PAPUOSZIMU.**

NAUJA IDEJA

10 centu

MADOS

Mus Mieris:
MANDAUS PISL-
ELOIMAS SU VISAIŠ
Mažiausią Iše-
dimą praneškite
virsziniukui.

Tavorai visi yra
gvarantuojami
šaip perstatyti,
Klaidos atydziai
paaisomos
Neužsiganėdi-
nantilems pin-
gu sugražina.

Vakarais atdara Panedelij ir Subatoj.

Pavasarinės drapanas jau dabar
galite gauti.**Specialiszkas Iszpardavimas**

PANEDELIJ, KETVERGE ir SUBATOJ.

Valgomų tavorų czekiai duodasi su kožnu pirkiniu nuo 10c.
augštyr. Dvigubai czekių duodasi prie kavos ir arbatos.

PABANDYKIT, O PERSITIKRYSIT.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Senas Daktaras Smith,136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

Seniausias placziai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros
iszbėrymą, spuogų, skaudulių, pintszaszių, skaudanczius ger-
les, liežuvio, burnos ir nosies, skausmingų užtinimų kirkszinių
ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausma nugaroje, skausmą
galvos, gėlimą kaulų, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidu-
rių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, hymoridos, sauggelą,
szirdies ligas, plauezių ligas, katarą, užsiszrdymą, dusulį,
džiova, ingstų ir puslės uždegimus, skausmą ezlapinimosi,
strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vienatiniai zinoma kuri mažas lytiszkas
dalis padidina ir smarkiausias įigas nervų, slabnumą isz prie-
žasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo nakezia, pražudytą
energiją, melancholia, isztekejimus, svaigulį, drebėjimą, isz-
gastį, nevaisingumą, negalėjimą, pastovinczią iszgydo.

Asz turiu viską kas dėl gydymo reikalinga, liekarstas ir
instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasekiau didzius
praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specializtai didzio
gabumo ką tik galėdami gydyt papraszciausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai
iszbandycziau ir savo pagirtina metoda gydincziau, kurie
pirmiaus gydėsi pas daktarus garsinoncziausios gabeis dak-
tarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugyszių, už-
dyką duodamų receptų, dirzų su elektrika, ir apgavingų pa-
tentavų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra
seniausias ir geriausias, o užezėdysit laike, pinigų ir skausmų.
Vyrai mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą
Smith. Jis praszalįs kiekvieną periszkadą tame ir ant syk su-
stabdys tekejimus. Gvarantavoja gruntuamą, greitą ir pigų
iszgydimą. Rodas duoda uždyką. Liekirstos 50 centų.